

Timo Rautiainen, Hiljaisen Talven Lapsi

Joka aamu kuljen kotipolkuni
eksyen, lumi aina peitti jkeni.
Joka ilta saavun kotiovelle,
tulitikkutytn kanssa kden Immitn

. Meri on nyt ilman rantaa,
lapsi hiljaisen talven vaeltaa.
Ainoastaan sade maan seuraa
kun nettmyyteen katoaa.

Olit ensilumen lapsi minussa,
liian kaunis maailmaani jakamaan.
Elin suruni, tein siit rakkaani:
Immin muisto ysydnunessani.

Meri on nyt ilman rantaa,
lapsi hiljaisen talven vaeltaa.
Ainoastaan sade maan seuraa
kun nettmyyteen katoaa.

Toisen suulla lauluni laulan,
kaikkeni kannan kehtojen hautaan.
Kylmn sulatan, itseni kaitsen ja odotan.

Kunpa voisin joskus muuhun hert
kuin hpen peilin lvistmn.
Luojan luoma, vailla suojaa.
Sula maa odottaa lasta hukkuvaa.

Meri on nyt ilman rantaa,
lapsi hiljaisen talven vaeltaa.
Ainoastaan sade maan seuraa
kun nettmyyteen katoaa.

Meri on nyt ilman rantaa,
lapsi hiljaisen talven vaeltaa.
Taivaani etsint ptyi kultaan ja kyyneliin.